



Arrest

nr. 71 815 van 13 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. KIRSZENWORCEL, die loco advocaat C. DELMOTTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 5 september 2010, verklaart er zich op 7 september 2010 vluchteling.

1.2. Op 9 september 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Pippli Goroya, district Gujranwala (Pakistan). U zou sinds 18 augustus 2005 lid zijn van de Pakistan Muslim League, Qaid-e-Azam ("PML-Q"). U zou bij de lokale verkiezingen op 18 augustus 2005 verkozen zijn tot 'general council' van de union council Mari Bhindaran (Pakistan). Enshah Ullah van de Pakistan Peoples Party ("PPP") zou u bedreigd hebben. Er werd een vals First Information Report ("FIR") tegen u ingediend in 2005. U zou een maand in de gevangenis hebben verbleven. U zou vrijgesproken zijn door de rechter. In januari en maart 2007 zou er opnieuw tegen u een "FIR" zijn ingediend. Enshah Ullah zou deze valse zaken laten opstellen hebben tegen u. Deze aanklachten zouden afgelopen zijn. Enshah Ullah zou in januari, februari en maart 2008 u nog bedreigd hebben. Op 3 april 2008 zou u Pakistan verlaten hebben. Via Quetta, Iran en Turkije reisde u met verschillende wagens en te voet naar Griekenland. U zou in Griekenland asiel hebben aangevraagd. U zou twee jaar illegaal in Griekenland verbleven hebben. Uw asielaanvraag zou afgewezen zijn. Eind augustus 2010 zou u Griekenland hebben verlaten. Per vrachtwagen en schip zou u naar België gereisd zijn. U diende hier op 7 september 2010 een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: drie First Information Reports ("FIR's") (dd.1/11/2005, dd.22/01/2007 en dd.12/03/2007), twee borgbrieven (dd.26/11/2007 en dd. 29/11/2007) en een pamflet (fotokopie).

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen. Er kan maar weinig geloof worden gehecht aan uw beweerd lidmaatschap van de Pakistan Muslim League, Qaid-e-Azam "PML-Q". Zo zou u lid zijn van de partij sinds 18 augustus 2005, de dag van de lokale verkiezingen (zie gehoorverslag CGVS p.7). Het is merkwaardig dat u op deze datum onmiddellijk zou verkozen zijn tot 'general council' bij de lokale verkiezingen aangezien u toen pas lid werd (zie gehoorverslag CGVS p.7). Toen u werd gevraagd wie uw tegenkandidaten waren, kon u slechts Enshah Ullah van de Pakistan Peoples Party "PPP" aangeven (zie gehoorverslag CGVS p.9). Wanneer u werd gevraagd wat u zei tegen de mensen om hen te overtuigen, kon u enkel zeggen dat problemen zouden opgelost worden en alle godsdiensten rechten krijgen (zie gehoorverslag CGVS p.9). Dit is een algemeen en vaag antwoord. Als actief partijlid zou men van u mogen verwachten wat de standpunten zijn van de "PML-Q" en wat het verschil is tussen de partij "PML-Q" en "PPP". U verwees naar algemene zaken zoals dat uw partij tegen terroristen is, tegen gevechten tussen godsdiensten en voor vrouwenrechten is (zie gehoorverslag CGVS p.10). Gevraagd naar het verschil tussen beide partijen stelde u enkel dat er een verschil is en dat de "PPP" niet goed is (zie gehoorverslag CGVS p.10). Daarenboven beweerde u een lidkaart te hebben, maar u legde deze niet voor omdat deze nog in Pakistan ligt (zie gehoorverslag CGVS p.7). In verband met de juridische problemen die u beweerde te hebben met Enshah Ullah legde u drie First Information Reports ("FIR's") en twee borgbrieven voor om uw vrees voor Enshah Ullah te staven. Ten eerste zijn de drie "FIR's" fotokopies zonder stempels of zegels. Er kan dan ook geen enkele waarde aan deze documenten worden gehecht gezien gewone fotokopies gemakkelijk te manipuleren zijn. Dit ondermijnt het geloof in de authenticiteit van dit juridische document. Bijgevolg aangezien uw borgbrieven verbonden zijn aan uw FIR's, mag de authenticiteit daarvan ook betwijfeld worden. Ten tweede gaf u aan dat de "FIR's" niet ingediend werden door Enshah Ullah maar door respectievelijk Irfan Ahmed Hanjra, Javed Tabassum en Mushahid en Hussein Asghar (zie gehoorverslag CGVS p.14, p.16 en p.18). Wat hier ook van zij, u verklaarde meermaals dat u voor alle drie de aanklachten bent vrijgesproken door de rechtbank en dat de zaken zijn afgelopen (zie gehoorverslag CGVS p.16, p.17, p.19 en p.23). Gezien bovenstaande vaststellingen maakte u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk. Verder volgens uw antwoorden op de vragenlijst van het CGVS opgesteld bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 10 november 2010 zou Enshah Ullah u verschillende keren gevraagd hebben om over te stappen naar de "PPP" (zie CGVS vragenlijst p.2). Echter verklaarde u dat het nooit rechtsreeks Enshah Ullah was die u dat vroeg (zie gehoorverslag CGVS p.20). U werd geconfronteerd met het feit dat u voor DVZ een andere verklaring gaf. U stelde dan dat het verschillende mensen waren die u vroegen over te stappen (zie gehoorverslag CGVS p.21). Wat hier ook van zij, Enshah Ullah zou u nog van januari 2008 tot maart 2008 bedreigd hebben (zie gehoorverslag CGVS p.22). U gaf aan dat Enshah Ullah van uw dorp is (zie gehoorverslag CGVS p.21). Het is dan ook merkwaardig dat u nog regelmatig terugkeerde naar uw dorp. U verbleef zelfs nog voor een periode van drie weken in uw dorp voor u vertrok uit Pakistan (zie gehoorverslag CGVS p.3). Dit breekt de geloofwaardigheid van uw verklaringen af. Voorts verbleef u in Faisalabad van januari 2007 tot november 2007 en in Muffazarabad van december 2007 tot maart 2008 (zie gehoorverslag CGVS p.3). In Faisalabad en Muffazarabad verklaarde u dat u geen problemen kende (zie gehoorverslag CGVS p.). Het intern vluchtalternatief is dan ook op u van toepassing. Vervolgens dient nog te worden opgemerkt dat de door u beschreven vluchtroute weinig vaag en stereotiep

overkomt. Van Griekenland tot België zou u gereisd hebben per schip en per vrachtwagen. U kon niet aangeven wat de naam van het schip was of waar het schip aangemeerd was (zie gehoorverslag CGVS p.13). Verder kon u ook geen namen van landen of steden geven waar u doorreisde van Griekenland tot België (zie gehoorverslag CGVS p.13). Dit doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Verder dient te worden vastgesteld dat u geen enkel 'origineel Pakistaans bewijs' hebt neergelegd ter staving van uw identiteit of nationaliteit. Uw identiteitskaart zou in Pakistan liggen (zie gehoorverslag CGVS p.11). U legde uw identiteitskaart niet voor. Het ontbreken van een origineel identiteit- of nationaliteitsdocument houdt reeds een negatieve indicatie in met betrekking tot het asielrelaas. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Wat de fotokopie van het pamflet betreft, kan niet worden nagegaan of dit werkelijk om uw persoon gaat aangezien u geen identiteitsdocumenten voorlegde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op een schending van de rechten van verdediging, schending van het redelijkheidsbeginsel, schending van het recht op tegenspraak als algemeen rechtsprincipe alsook een schending van principe van de "goede administratie".

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad van State aangaande manier waarop het Commissariaat-generaal zijn onderzoek moet voeren en wijze waarop tot een beslissing moet gekomen worden én benadrukt hierbij dat elke asielaanvraag individueel moet worden onderzocht. Verzoeker benadrukt voorts dat de nota's, genomen tijdens het gehoor op het CGVS, van kapitaal belang zijn en verwijst hierbij naar de minimale garanties, zoals vooropgesteld door het H.C.V en de organen van de Europese Raad en de Europese Unie. Naar verzoekers mening zijn de minimale garanties in casu niet gewaarborgd gezien de afwezigheid van gehoor. Tot slot wijst verzoeker erop dat hij zich constant en samenhangend heeft getoond in zijn verklaringen.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 3 van de Vluchtelingenconventie, schending van artikel 26 van het Internationaal Pact van New-York, schending van artikel 14 van het EVRM, schending van artikel 4 van het Protocol nr. 4 van 16.11.1963 alsook van artikel 1 van het Protocol nr. 12 van 04.11.2000 van het EVRM.

Verzoeker geeft een theoretische omschrijving van voornoemde begrippen en artikelen en meent dat deze door de bestreden beslissing zijn geschonden. Verzoeker benadrukt hierbij nogmaals dat elke asielaanvraag individueel moet onderzocht worden en er geen collectieve beslissingen mogen genomen worden. Naar verzoekers mening werd zijn asielaanvraag niet met de nodige ernst onderzocht door het CGVS en dit alleen wegens zijn Pakistaanse nationaliteit. Hij werpt hierbij op dat, nog voor verzoeker te horen, het CGVS al een negatieve beslissing had genomen in zijn hoofde.

In een derde middel werpt verzoeker een schending op van artikel 14 van het UVRM, schending van artikel 1 en 33 van de Vluchtelingenconventie, schending van artikel 3 alsook schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker geeft vooreerst een theoretische uiteenzetting van de motiveringsplicht en verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad van State. Voorts geeft verzoeker een omschrijving van een aantal begrippen en artikelen uit de Conventie van Genève, de UVRM, het EVRM en de Proceduregids. Verzoeker verwijst eveneens naar een rapport van Amnesty International, van augustus 1991, waarin wordt gesteld dat rekening moet worden gehouden met de in het land van de aanvrager heersende condities. Tot slot meent verzoeker dat asielaanvragers, overeenkomstig de proceduregids, het voordeel van de twijfel moeten worden toegekend.

Verzoeker meent tot slot minstens in aanmerking te komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij wijst er nogmaals op dat hij, gezien zijn politieke opvattingen, werd gearresteerd en willekeurig werd vastgehouden alsook dat zijn huis door de politie werd overvallen. Verzoekers inziens bestaat er in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade, i.c. foltering en / of onmenselijke en vernederende behandelingen, in geval van terugkeer naar Pakistan.

2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). De Raad stelt vast dat

verzoeker tal van artikelen en principes aanvoert, hierover een theoretische uiteenzetting geeft doch verzuimt aan te geven op welke wijze de bestreden beslissing deze artikelen of principes geschonden heeft. Een dergelijk verweer is niet ernstig.

Waar verzoeker verwijst naar “de afwezigheid van gehoor” kan worden vastgesteld dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord, en dit op 26 augustus 2011 van 13.40u tot 17.47u in het bijzijn van een tolk die het Punjabi machtig is én bovendien ook in aanwezigheid van zijn raadsman.

Verzoekers kritiek tenslotte als zou zijn asielaanvraag niet individueel en niet met de nodige ernst zijn onderzocht, enkel omwille van zijn Pakistaanse nationaliteit is ongefundeerd en evenmin ernstig. De Raad volgt dan ook verwerende partij waar deze stelt dat, wanneer men de commissaris-generaal dergelijke ernstige verwijten maakt aangaande zijn werkwijze, dit minstens aan de hand van objectieve gegevens moet kunnen worden aangetoond of hardgemaakt.

2.3. De commissaris-generaal oordeelde terecht dat verzoekers asielaanvraag ongeloofwaardig is. Verzoeker, wiens asielrelaas uitsluitend berust op de problemen die hij heeft ondervonden ten gevolge van zijn politieke activiteiten voor de PML-Q, toont geenszins aan ooit lid te zijn geweest van deze partij. Voor zover al enig geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij de dag dat hij lid wordt van de partij onmiddellijk werd verkozen tot ‘general council’ blijkt verzoekers kennis van de partij en de politiek in het algemeen bijzonder gebrekkig te zijn. Hij beperkt zich immers tot wat slogantaal en blijkt niet in staat te zijn ook maar enige toelichting te geven bij het programma van de partij noch kan hij duiden in welk opzicht dit verschilt van de andere partijen. Hij legt zijn lidkaart van de partij niet voor en maakt niet aannemelijk waarom hij dienaangaande geen contact zou kunnen nemen met partijgenoten. Dat bovendien de authenticiteit van de door verzoeker bijgebrachte stukken met name de FIR’s en borgbrieven, ernstig kan worden betwijfeld omwille de vaststelling dat de FIR’s kopieën betreffen zonder zegel of stempel en de borgbrieven op basis hiervan werden afgeleverd, hypothekeert de geloofwaardigheid van het asielrelaas dan ook op ernstige wijze. Ook kan worden vastgesteld dat hoewel dit een essentieel element is in iedere procedure verzoeker geen begin van bewijs neerlegt omtrent zijn identiteit of nationaliteit en hij dienaangaande geen aannemelijke verklaring heeft. Het ontbreken van identiteitsdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Deze vaststellingen in samenhang met het gegeven dat verzoeker na de door hem voorgehouden problemen (in januari 2007), waarvoor hij overigens volgens zijn verklaringen was vrijgesproken, nog anderhalf jaar in Pakistan is gebleven (tot april 2008) verhindert nog verder geloof te hechten aan verzoekers bewering zijn land te hebben verlaten om redenen die verband houden met het vluchtelingenverdrag of omwille van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER